

**R E P U B L I K A
S L O V E N I J A
U P R A V N O
S O D I Š Č E**

UPRS Sodba II U 206/2016-18

Sodišče: Upravno sodišče

Oddelek: Upravni oddelek

ECLI: ECLI:SI:UPRS:2018:II.U.206.2016.18

Evidenčna številka: UP00010560

Datum odločbe: 14.03.2018

Senat, sodnik posameznik: Jasna Šegan (preds.), Sonja Kočevar (poroč.), Vlasta Švigelj Gabrovec

Področje: ENERGETIKA - UPRAVNI POSTOPEK

Institut: soglasje za priključitev na distribucijsko omrežje - pogoji za izdajo soglasja - nepopolna vloga

Zveza: ZUP člen 67

Jedro

Pogoje za izdajo soglasja za priključitev na distribucijsko omrežje določajo splošni pogoji, po katerih mora uporabnik omrežja, ki želi priključiti svoje objekte na distribucijsko elektroenergetsko omrežje, v skladu s 6. členom med drugim predložiti tudi dokazilo o lastništvu oziroma o pravici razpolaganja z nepremičnino oziroma objektom, če ni vpisana v zemljiški knjigi. Iz navedene določbe torej jasno izhaja, da je navedeno dokazilo obvezna sestavina vloge za izdajo soglasja za priključitev na distribucijsko omrežje. To pomeni, da do predložitve navedene listine (ali soglasja lastnikov nepremičnine) vloga za izdajo soglasja ni popolna in je treba z njo ravnati v skladu z določbo 67. člena ZUP.

Izrek

I. Tožba se zavrne.

II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

Obrazložitev

1. Z izpodbijanim sklepom je Elektro Maribor na osnovi pooblastila SODO d.o.o. zavrgel vlogo tožeče stranke za izdajo soglasja za priključitev na distribucijsko omrežje. V obrazložitvi sklepa navaja, da je tožeča stranka dne 28. 5. 2014 vložila vlogo za izdajo soglasja za priključitev odjemnega mesta Ribiški dom - črpalke na parc. št. 1205/30 k.o. ... na distribucijsko omrežje. V skladu z določbo 6. člena Splošnih pogojev za dobavo in odjem električne energije iz distribucijskega omrežja električne energije (v nadaljevanju:

Splošni pogoji) mora vlagatelj vlogi predložiti tudi dokazilo o pravici razpolaganja z nepremičnino oziroma objektom. V postopku pa je bilo ugotovljeno, da so lastniki parc. št. 1205/30 k.o. ... A.A., B.B., C.C., D.D. ter Ministrstvo RS za obrambo. Solastniki (fizične osebe) so dne 18. 12. 2014 podali izjavo, da ne dajo soglasja za priključitev odjemnega mesta Ribiški dom na elektrodistribucijsko omrežje, s čimer se Ministrstvo za obrambo ni strinjalo. Ker pa solastniki ne nasprotujejo delovanju ribnika in Ribiškemu društvu X. priznavajo pravice, ki mu gredo po Zakonu o vodah in Zakonu o sladkovodnem ribištvu, je Elektro Maribor ugotovil, da se lahko izda soglasje za priključitev za določen čas za priključitev črpalk za delovanje ribiške dejavnosti na parc. št. 1205/5 (ribnik) in 1205/30 (dvorišče uporaba pet metrskega obvodnega pasu) k.o. ..., za kar pa je treba podati novo vlogo za izdajo soglasja za priključitev za določen čas s temu ustreznimi podatki. Ker torej po predstavljenih stališčih lastnikov nepremičnine vloge ni bilo mogoče obravnavati kot popolne, jo je organ na podlagi drugega odstavka 67. člena ZUP zavrgel.

2. Agencija za energijo, ki je v obravnavanem primeru drugostopenjski organ, je zavrnila pritožbo tožeče stranke zoper izpodbijani sklep. Navedena odločitev je bila sprejeta v ponovljenem postopku upošteva je sodbo Upravnega sodišča opr. št. II U 153/2015 z dne 20. 1. 2016 ter napotke v navedeni sodbi glede uporabe materialnega prava, predvsem Stvarnopravnega zakonika (SPZ). Pojasnjuje, da je bil na parc. št. 1205/30 k.o. ..., na kateri stoji objekt Ribiški dom, v preteklosti vojaški poligon, ki je bil v lastništvu bivše JLA. Kasneje je to premoženje prešlo v premoženje Republike Slovenije. S posebno odredbo je bilo vadišče in strelišče Radvanje določeno kot okoliš objektov posebnega pomena za obrambo. V okviru postopka denacionalizacije pa je bila obravnavana parcela delno vrnjena denacionalizacijskim upravičencem, ki so solastniki na predmetni nepremičnini in torej stranski udeleženci v tem postopku. V skladu z določbami SPZ so solastniki zemljišča, na katerem stoji objekt, tudi solastniki objekta, ki je trajno spojeno z zemljiščem, zato imajo pravico razpolagati z objektom. Vprašanje priključitve objekta na distribucijsko omrežje električne energije pomeni posel v zvezi z rednim upravljanjem stvari v smislu drugega odstavka 67. člena SPZ, zato se soglasje za priključitev izda le, če se s tem strinjajo solastniki, katerih idealni deleži predstavljajo več kot polovico njene vrednosti. V obravnavanem primeru pa se večina solastnikov ne strinja s priključitvijo objekta na elektroenergetsko omrežje, zato priključitev tudi ni mogoča.

3. Tožeča stranka v tožbi predlaga, da se konkretna zadeva ne odstopi v obravnavanje zunanjemu oddelku Upravnega sodišča v Mariboru, ki je v tej zadevi že izdalo sodbo opr. št. II U 153/2015, glede katere pa se ni mogoče izogniti dvomu v njeno zakonitost in pravno pravilnost. V tistem postopku je namreč sodišče namesto Energetskega zakona uporabilo določbe SPZ, ki z izpolnjevanjem pogojev za dobavo električne energije nima prav nobene zveze. Gre za tako grob spregled, katero materialno pravo se uporablja, da tožeča stranka dvomi v naključnost takšnega spregleda, prav tako se pojavljajo pomisleki o nepristranskosti, ker sta dva solastnika dolgoletna vodstvena in priznana funkcionarja na področju pravosodnega sistema v Mariboru. Prav tako je sodišče v tistem postopku spregledalo, da solastniki parcele sploh niso bili stranke niti stranski udeleženci v upravnem postopku, pa je bila kljub temu upoštevana njihova tožba v upravnem sporu. V zvezi z izpodbijanem sklepom pa tožeča stranka pojasnjuje, da že ves čas od osamosvojitve Slovenije deluje kot društvo v okviru Ribiške družine Y., ki je na podlagi odločbe Vlade RS koncesionar za izvajanje ribiškega upravljanja v mariborskem ribiškem okolišu. Tako že več kot 20 let pri opravljanju svojih dejavnosti uporablja elektriko, ki jo je imela priklopljeno preko Ministrstva za obrambo na odjemnem mestu stavbe vojašniškega kluba, ki je v lasti MORS. Vlogo za ureditev ločenega odjemnega mesta je tožeča stranka podala na predlog MORS ter je navedena vloga nedvomno popolna. Splošni pogoji ne določajo nobenih pogojev glede lastništva ali solastništva na nepremičnini, prav tako solastniki parcele niso priglasili stranske udeležbe v postopku. Kljub temu si je prvostopni organ pridobil stališče vseh petih solastnikov, ni pa pridobil podatka iz katastra, da je na obravnavani nepremičnini Ministrstvo za obrambo navedeno kot dokončni upravljavalec in solastnik obravnavane nepremičnine ter da je v celoti soglašalo z upravljanjem in uporabo

Ribiškega doma s strani tožeče stranke. Tako je pravni interes tožeče stranke v celoti izkazan, tožeča stranka je vložila popolno vlogo, prav tako obstajajo priključitvene možnosti na omrežje, štirje solastniki pa tudi ne nasprotujejo dobavi električne energije v skladu z Zakonom o vodah in Zakonom o sladkovodnem ribištvu. Agencija za energijo je v svoji prvi odločbi z dne 13. 3. 2015 tudi ugotovila, da so bili izpolnjeni vsi zakonski pogoji za izdajo soglasja v skladu s splošnimi pogoji, vendar je Upravno sodišče navedeno odločbo odpravilo in zmotno zahtevalo, da morajo večinski solastniki podati soglasje za priklop, pri čemer je spregledalo, da je MORS upravljavec sporne nepremičnine. V ponovljenem postopku je Agencija za energijo sledila temu stališču sodišča ter uporabila določbe SPZ, čeprav tega predpisa v upravnem postopku ni možno uporabiti. Res je sicer v 6. členu Splošnih pogojev določena kot priloga tudi dokazilo o lastništvu oziroma pravici razpolaganja z nepremičnino, vendar ne Energetski zakon ne Splošni pogoji ne zahtevajo, da se ne izda soglasje vlagatelju, ki ni latnik nepremičnine oziroma solastnik nad 51 %. Predlaga, da sodišče izpodbijani sklep odpravi ter toženi stranki naloži povrnitev stroškov postopka.

4. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri svoji odločitvi. Za izdajo soglasja za priključitev mora vlagatelj izkazati lastništvo oziroma pravico razpolaganja z nepremičnino, če ni vpisana v zemljiški knjigi. To pomeni, da lahko soglasje pridobi samo lastnik oziroma solastnik s soglasjem ostalih solastnikov nepremičnine ter oseba, ki izkaže pravico razpolaganje z nepremičnino. Sodna praksa je že sprejela stališče, da posel priključitve na elektrodistribucijsko omrežje šteje kot nujen posel rednega upravljanja, za kar pa je potrebno soglasje solastnikov, katerih idealni deleži predstavljajo več kot polovico vrednosti nepremičnine. Predlaga, da sodišče tožbo zavrne.

5. Stranke z interesom v tem upravnem sporu (B.B., A.A., C.C., D.D.) se v odgovoru na tožbo sklicujejo na svoja stališča podana že v postopku opr. št. II U 153/2015. V zvezi s tožbenimi navedbami pa odgovarjajo, da so s tem, ko so podali v postopku izjavo, da ne dajo soglasja za priključek, s tem tudi priglasili svojo udeležbo v postopku. V skladu s Splošnimi pogoji mora distributer preveriti lastništvo nepremičnine, zato je tudi utemeljeno zahteval njihovo mnenje. Ne drži trditve, da ima sporni objekt uporabno dovoljenje na podlagi 198. člena ZGO-1, saj Ministrstvo za obrambo vloge za izdajo takšnega potrdila sploh ni vložilo oziroma je Ministrstvo za okolje in prostor takšno zahtevo z odločbo z dne 22. 3. 2016 zavrnilo. S tem, ko je Upravno sodišče za izpolnjevanja pogoja iz 6. člena Splošnih pogojev uporabilo določbe SPZ, ni poseglo v stvarno pristojnost rednega sodišča, saj ni odločalo o sporu med solastniki. Ponavljajo, da ne nasprotujejo dobavi električne energije za nemoteno vzrejo rib, nasprotujejo pa dobavi električne energije za objekt, ki nima gradbenega niti uporabnega dovoljenja. Predlagajo da sodišče tožbo zavrne.

6. Tožba ni utemeljena.

7. Predmet spora se nanaša na izdajo soglasja tožeči stranki za priključitev objekta Ribiški dom - črpalke na parc. št. 1205/30 k.o. ... na elektrodistribucijsko omrežje.

8. V zvezi s predlogom tožeče stranke, da naj o zadevi odloči Upravno sodišče na sedežu v Ljubljani, sodišče pojasnjuje, da 9. člen Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) določa teritorialno organizacijo upravnega sodišča, ki ima sedež v Ljubljani ter zunanje oddelke. Prav tako določa pravila glede krajevne in stvarne pristojnosti sodišča za izvajanje sodne oblasti. V skladu s četrtem odstavkom 9. člena ZUS-1 na zunanjih oddelkih sodi upravno sodišče glede na prebivališče oziroma sedež tožnika. Glede na to, da ima tožeča stranka sedež na območju sodnega okrožja Višjega sodišča v Mariboru, je za odločanje v obravnavanem primeru pristojen zunanji oddelek v Mariboru.

9. Tožeča stranka sicer v tožbi, sklicujoč se na sodbo tega sodišča II U 153/2015 (ki se tudi nanaša na sporno

pravno razmerje) izraža pomisleke o nepristranskosti, ker sta dve stranki tega postopka nekdanja funkcionarja pravosodnega sistema v Mariboru, vendar svoje pomisleke utemelji na s strani sodišča napačno uporabljenem materialnem predpisu, ne pa na okoliščinah, ki bi lahko predstavljale razlog za izločitev v skladu z določbami Zakona o pravnem postopku (ZPP). Prav tako v tožbi ne konkretizira oseb, v zvezi s katerimi izraža dvom o nepristranskosti, zato sodišče navedenih tožbenih ugovorov ni obravnavalo kot zahtevo stranke za izločitev po določbah ZPP (členi 70-75).

10. Sodišče kot nerelevantne zavrača očitke tožeče stranke o nepravilnosti sodbe II U 153/2015, saj ta ne more biti predmet presoje v tem postopku. Ob tem pa sodišče pojasnjuje, da mora v skladu z določbo četrtega odstavka 64. člena ZUS-1 pristojni upravni organ, če sodišče tožbi ugodi in izpodbijani upravni akt odpravi, izdati nov upravni akt v 30 dneh od dneva, ko je dobil sodbo oziroma v roku, ki ga določi sodišče; pri tem pa je vezan na pravno mnenje sodišča glede uporabe materialnega prava in na njegova stališča, ki se tičejo postopka. Navedena določba je procesna določba, ki jo mora organ upoštevati v ponovljenem postopku. Kršitev te določbe pa v skladu z ustaljeno sodno prakso pomeni bistveno kršitev določb upravnega postopka, saj sodišče v morebitnem upravnem sporu ugotavlja le, ali je upravni organ ravnal v skladu s pravnim mnenjem iz prejšnje sodbe.

11. V obravnavanem primeru pa predmet presoje ni odločba tožene stranke izdana v ponovljenem postopku v zvezi s sodbo II U 153/2015 (z njo je bila namreč pritožba zvrnjena), temveč sklep prvostopnega organa o zavrženju vloge tožeče stranke za izdajo soglasja za priključitev na distribucijsko omrežje. Pogoje za izdajo soglasja za priključitev na distribucijsko omrežje določajo Splošni pogoji, po katerih mora uporabnik omrežja, ki želi priključiti svoje objekte na distribucijsko elektroenergetsko omrežje, v skladu s 6. členom med drugim predložiti tudi dokazilo o lastništvu oziroma o pravici razpolaganja z nepremičnino oziroma objektom, če ni vpisana v zemljiški knjigi. Iz navedene določbe torej jasno izhaja, da je navedeno dokazilo obvezna sestavina vloge za izdajo soglasja za priključitev na distribucijsko omrežje. To pomeni, da do predložitve navedene listine (ali soglasja lastnikov nepremičnine) vloga za izdajo soglasja ni popolna in je treba z njo ravnati v skladu z določbo 67. člena ZUP. Ta v drugem odstavku določa, da če stranka v roku ne odpravi pomanjkljivosti, organ s sklepom vlogo zavrže. V zadevi ni sporno, da tožeča stranka takšnega dokazila ni predložila, prav tako je večina solastnikov nepremičnine izjavila, da nasprotujejo izdaji takšnega soglasja, zato je neutemeljen tožbeni ugovor, da je vložila popolno vlogo. Posledično je zato tudi po presoji sodišča prvostopni organ utemeljeno vlogo zavrnil na podlagi drugega odstavka 67. člena ZUP.

12. Po vsem navedenem je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1. Zavrnitev tožbe se nanaša tudi na zavrnitev zahtevka za povrnitev stroškov postopka. Navedena odločitev temelji na določbi četrtega odstavka 25. člena ZUS-1, ki določa, da če sodišče tožbo zavrne, vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

Datum zadnje spremembe: 19.07.2018